

4 stycznia 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9426.

Izydor Władysław Hawranek
(Sarny, Polska).

Kl. ~~45h~~ 21.
45h 47/04

Węza.

Zgłoszono 31 stycznia 1927 r.
Udzielono 25 września 1928 r.

Zastosowanie węz, czyli plastrów wosku o grubości około dwóch milimetrów z wyciśniętymi na nich zaczątkami komórek, powszechnie jest znane.

Węza umocowuje się w ramce odpowiedniej wielkości, a następnie wstawia się do ula; pszczoły, będąc w posiadaniu plastra, same dobudowują komórki, do których następnie matka składa jajka albo pszczoły składają miód lub pył kwiatowy.

Umocowanie węzy w ramach skutecznia się zapomocą przyklejania jej boków do listewek, z których ramki są zrobione, przyczem wzdłuż lub wpoprzek ramek przeciąga się kilka drucików metalowych i druciki te wtapia się zapomocą nagrzanego kółka zębatego lub metalowego suwaka w węzę.

Pomimo takiego umocowania, węza czę-

sto obrywa się, wypacza i t. d., ponieważ w wielu przypadkach temperatura w ulu podnosi się znacznie i wosk, z którego węza jest wykonana, rozmiękcza się, dzięki czemu węza zmienia swe poprzednie położenie i kształt.

Celem usunięcia powyższych niedogodności, węza zaopatrzona zostaje w myśl wynalazku we wkładkę tkaniny, wykonanej z włókien pochodzenia organicznego, np. płótno, lub otrzymywanych drogą chemiczną, np. sztuczny jedwab; wkładka powyższa usztywnia węzę, zapobiegając zmianom położenia i kształtu węzy oraz zbudowanych na niej przez pszczoły plastrów.

Oprócz powyższych zalet, przy wyrobie węzy według wynalazku zaoszczędza się znaczną ilość wosku, co jest bardzo ważne dla poszczególnych pszczelarzy.

Zastrzeżenie patentowe.

Węza, znamienna tem, że zawiera wewnątrz wkładkę tkaniny, wykonanej z włókien pochodzenia organicznego, lub o-

trzymanywanych drogą chemiczną (sztuczny jedwab), posiadających zdolność nasiąkania woskiem.

I z y d o r W ł a d y s ł a w H a w r a n e k.